



2018 HÚSVÉT 23. évfolyam 81. szám

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

KÉPES BESZÁMOLÓ



Anna harca
Amerikai Light of the World
előadása Hatvanban



Presbitérium fogadalomtétele



Gyerekek virágvasárnapi szolgálata



A Lámpás újság
minden kedves
Olvasójának áldott
Feltámadás-ünnepet
kívánunk!

A Lámpás Szerkesztői csapata

TANÍTÁS

Ott voltál-e a keresztnél?

A Márk 15-ben olvashatunk a keresztnél álló katonákról: „Keresztre feszítették, és megosztottak ruháin, sorsot vetve, hogy ki mit kapjon.” A mai világ sem sokat változott. Ugyanúgy állunk Jézus keresztnél, és sok rossz dolgot művelünk: bennünk van a versengés, az önzés, a kapzsiság és a gyűlölet. Jézus azonban imádkozott értük és a tömegért is: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek” (Lk 23,34). Úgy látta a tömeget, mint a pásztor nélküli nyájat. Mi is sokszor ilyen pásztor nélküli nyájként viselkedünk. Mindennap halljuk a híreket, amelyek megfélemlítenek bennünket: terror, lövöldözés, féktelen harag. Tegyük félre a bennünket körülvevő zavaros dolgok túlhajszolását, mint a facebook, és inkább tekintsünk fel Jézusra, aki keresztre feszített értünk!

Van egy kedvenc festményem Rembrandttól. A keresztre feszített Jézus körül állnak az emberek, akik közt van egy oda nem illő idegen is. Azt mondják, hogy Rembrandt önmagát festette meg. Régen a böjt időszakában többször énekeltem egy dalt, amelynek az a címe: „Ott voltál-e akkor?”

A keresztesemény körül nagyon különböző emberek voltak: *Pilátus*, aki a sok vívódás ellenére is rosszul döntött. Ott látjuk az *Arimátiából való Józsefet*, aki bátorságát összeszedve előre lépett, hogy ő is Jézus követője legyen, elkérte Jézus testét. Jézus, a feltámadás után először Magdalai Mária-nak jelent meg. Ő volt az első tanúja a feltámadásnak. Az Ige Arimátiái Józsefről azt írja: „Aki maga is várta az Isten országát”. Te mire vágyakozva éled az életedet? Jézus most is hív bennünket. A keresztre feszített Jézus azt kéri tőlünk, hogy magunkat megtagadva kövessük Őt.

A feltámadott Jézus a tanítványaira egy nagy feladatot hagyott: „Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet...” A tanítványok hűségesek voltak, bátran hirdették az evangéliumot. A feltámadott Jézus ugyan ezt kéri tőlünk is 2018 húsvétján.

Kim Sun-Taik
lelkipásztor



BESZÁMOLÓK



Hálaadás

Istennek adunk hálát, hogy 2018 januárjában felállhatott új presbitériumunk. Időközben már két gyűlést is tarthattunk. Elkészültünk a 2017-es év záró számadásával, amely hálára indít bennünket. Megfogalmaztuk a 2018-as pénzügyi és lelki terveinket is.

Az idén is tervezünk némi felújítást. Templomunk északi falát kell rendbe tennünk. Reménységünk szerint ennek költségei egymillió forint alatt maradnak. Jobbágyi kistemplomunkba már sikerült tíz darab új széket vásárolnunk, s rövidesen a bátonyi gyülekezeti házban is megoldódik a kisebb helyiségek fűtése.

Szeretnénk megköszönni a presbiteri bizottságok munkáját, a szórvány-felelősök szolgálatát, a LÁMPÁS írásában és szerkesztésében fáradozó testvérek igyekezetét. Legyenek áldottak az imádkozók, az adakozók és egyházközségünk minden tagja!

Imádkozzunk további lelki növekedésért, a Szentlélek vezetéséért és áldásaiért, hogy Isten Igéjét folyamatosan tanulmányozva, bátorsággal végezhessük szolgálatunkat. Ennek lényege pedig ez: Isten dicsőítése és Isten Szavának szeretettel történő hirdetése.

Tóth László
gondok

Dr. Tatai István
lelkipásztor



HÚSVÉTI GONDOLATOK



A feltámadás örömhíre

„Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözölve!...”
(Mt 28,8-10)

Mi is megtapasztalhatjuk, hogy Jézus feltámadt és valóban él. Ma is találkozhatunk vele, ha keressük őt. Ez a személyes találkozás új életutat mutat számunkra, melynek örömét szeretnénk továbbadni a ránk bizottaknak. Most három testvér osztja meg a rájuk bizott üzenetet.

Fehér Tamás:

Miért örömhír nekünk most is, hogy Jézus feltámadt?

Isten elküldte fiát bűneimért, hogy engesztelést szerezzen számomra. (1Ján 4,9-10). Krisztus feltámadása által az Ő igazságában részesít. Újjászült élő reménységre, az Ő örökségére, amelyet számomra is elkészített. Örömhír, hogy Isten örököse lehetek, így veled együtt élhetek (1Pét 1,3-4).

Juhász Judit:

Mit jelent nekem a feltámadás ünnepe?

Többször nekifutottam a keresztyénségnek, de ez értelmi alapon nem ment. Meghoztam ugyan a döntést, de az inkább csak félelmet hozott. Sokáig vergődtem a kettős életmód között. Aztán amikor a legelkeseredettebb állapotba kerültem, lehajolt hozzám Isten és megérintett. Ekkor vált világossá, hogy mennyire szerel! Megértettem, hogy Jézus élő személy: halála és feltámadása számomra is örök életet adott. Bilincseim, így az ördög vádaskodásai is, megszűntek, és szabad lettem. Ezt a hitvallást adom tovább a munkahelyemen is.

Katona Edina:

Jézus feltámadása maga az élő reménység!

Amióta Jézust helyeztem a trónra, az én életem is feltámadt. A napokban egy régi kedves barátom, akivel évek óta megszakadt a kapcsolat, rám írt egy közösségi oldalon: látom, rendeződött az életed, szívesen találkozni veled! Óriási hálával telt meg a szívem. Tudom, hogy ez egy újabb lehetőség arra, hogy az Úr nevét feleljem egy olyan ismerősöm előtt, aki korábban éppen azért fordult el tőlem, mert nem tudta elfogadni azokat az életváltozásokat, amelyek a megtérésemet követték. Tudom, ez azért van, mert ő is szomjas. Örülök, hogy egy olyan személy lehetek, aki saját történetemen keresztül a feltámadt Jézust hirdethetem.

A bizonyágtételeket közli: Nagy Zsuzsanna



BIZONYÁGTÉTEL



Ismét jól látok!

Éppen lefeküdni készültem. Elég mozgalmas napom volt, ezért kicsit lazítottam és átnéztem a facebookot, majd imádkoztam. Aztán ahogy az órára pillantottam, láttam, hogy az egyik szememmel történt valami. Nagyon homályossá vált a látásom. Először csak megdörzsöltem, de semmi változás nem történt. Majd kicsit becsuktam és pihentettem, de az sem segített. Aztán nagyon megrémültem. Gyorsan lefuttattam képzeletben minden lehetséges betegséget, ami ezt okozhatta. Az elmében már megjelent az unalmas másnapi sorbaállása kórházban, fenyegettek a vizsgálatok és a hosszas kínlódás.

Aztán imádkoztam. Megvallottam, hogy Jézus Krisztus e probléma felett is Úr. Legyen meg az Ő akarta! Aztán becsuktam a szemem és lefeküdtem. Amikor reggel felkeltem, semmi bajom sem volt. Jól működött a szemem! Alig akartam elhinni: teszteltem vagy fél napig, de minden rendben volt. Dicsőség az Úrnak! Köszönöm neki!

Niklné Alíz

Hét éves lettem

2011 húsvét vasárnapján az 51. zsolnárt hallgatva, Isten feltörte szívem kemény kérgét, így szívbeli bűnbánattal mentem az Úr asztalához, ahol életemben először vált élővé és személyessé Jézus halálának valamint feltámadásának jelentése. Ott és akkor az úrvacsorai körben várakozva borultam le először a kereszthez és kértem bocsánatot Jézustól az addigi életemért. Hálát adtam, hogy engem is megmentett áldozatával. Ugyan a megszokott módon álltam a testvérek körében, de mintha csak Ő és én lettünk volna ott. Az a falat kenyér és a korty bor egészen más jelentéssel került a számba, mint előtte. Korábban az úrvacsorai közösség csak egy szokás volt számomra, most azonban leírhatatlan változás történt bennem: Jézus jelenlétét tapasztaltam meg.

Ennek immár hét éve. Hogy mi történt közben hitbeli életemmel? A türelmetlenből türelmes, a gögösből alázatos, a keményből szelíd, a megmondó emberből meghallgató ember, az ítélkezőből elfogadó, az önzőből odaadó, a bölcselkedőből imádkozó és a szeretetlenből szeretettel teli személy lettem. Ez a felsorolás – reménységem szerint – Isten kegyelméből földi életem utolsó napjáig bővílni fog a Szentlélek csodálatos munkájának köszönhetően.

Azonban nem lettem tökéletes. Sőt, igencsak meg kellett tanulnom, hogy mit jelent az óemberi természetem elleni harc. Rengetegszer elbuktam, hisz sok időbe telt, mire megértettem, hogy ehhez a változáshoz az én elhatározásom nagyon kevés. Ma már értem, amit Jézus mond: *„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni”* (János 15, 5).

E hét év alatt megtapasztaltam, hogy az ÚR valóban élő és ma is cselekvő Isten. Olyan küzdelmekben tartotta kezében folyamatosan az életem, melyekbe egyedül már rég beleroppantam volna lelkileg és testileg is, sőt a nehéz szituációkból önszántamból már rég elmenekültem volna a világi megoldásokba. De ő ragaszkodott hozzám, és megtanított rá, hogy bízzak benne. Ő a mennyei Atyám, aki a legjobbat akarja adni nekem. Ő a Mindenható Isten, aki azt mondja: *„Ami az embernek lehetetlen, az Istennek lehetséges”* (Lk 18, 27). Sok jellel és csodával mutatta meg szeretetét irántam, így bátran leírhatom: ragaszkodom Jézushoz, és szívem szándéka úgy élni, hogy Isten tetszésére, dicsőségére legyek mindenben.

Nagy Zsuzsanna

„Isten a pásztorom, mióta csak vagyok mind a mai napig...”
(1Móz 48,15b)

A fenti mondat nagyon megérintette szívemet. Jákób szájából hangzott el, amikor kalandos életének végére érkezett. Az Igét olvasva bölintottam: igen, az én életemben is az Úr volt a pásztorom, Ő vezetett engem.



Elég sok idő telt el, amióta Magyarországra, illetve Hatvanba költöttünk. Milyen nehéz volt eleinte! Nem értettem egy szót sem magyarul. Senkit nem ismertem, kicsik voltak a gyerekek is. Számtalanszor szomorkodtam, nyugtalankodtam és aggódtam, de a lépéseimben az Úr Igéje bátorított, erőt adott, és most itt vagyok.

Néhány nappal ezelőtt a kezembe került 2004-es naplóm. Ebben is olvasható, hogy milyen volt a lelkem: Elfogyott a bor! Elfogyott a türelem, elfogyott a szorgalom, elfogyott a bölcsességem, és nem szólt az Úr sem hozzám! Az imádságban azt írtam le, hogy az életem legyen egy olyan nagy kőedény, amely megtartja azt a bort, amely nem fogy el soha. Szeretnék bort meríteni és adni annak, akinek szüksége van rá.

Most már érzem, hogy itt van a helyem. Mindennapi életem hálával telik. Néha most is súgja a fülemben az ördög, hogy kicsi vagyok és hiányosságom van ebben-abbban, de az Úrban bízom, és továbbhaladok Felé.

Tavaly ősszel egyszer leültem a kastély udvarában egy padra. Senki nem volt ott. Imádkoztam, és a szívemet hála töltötte be, majd szólt az Úr: itt van a helyed! Igen itt van a helyem, ahova Ő rendelt. Áldom Őt, aki vezetett engem a mai napig.

Bo Kyeung

Az ellopott bicikli és a kulcs

Néhány nappal ezelőtt baj történt velem a munkahelyemen. A nap végén a parkolóba lépve nem találtam a biciklimet a megszokott helyén. Kerékpárom valakinek megtetszett, és azzal távozott. Ez az esemény meglehetősen kizökkentett a hétköznapi rutinjából.

„Uram, mi ennek a tanulsága?” – gondolkodtam hazafelé. A válaszok egyszerűek voltak: „A biciklit le kell lakatolni. Figyelj oda jobban! Ott volt a lakat a kormányon.”

Másnap ez a figyelmeztetés még hangsúlyosabbá vált: néhány gondatlan számítást találtam a munkámban, melyeket két egész napba telt kijavítanom.

„Uram, igazad van, elfogadom. Figyelmetlen vagyok.” – gondolkodtam újra hazafelé.

A bicikliből mindössze egy lakatkulcs maradt, amit a használatos nagy kulcscsomómon tartok. Valahogyan azokban a napokban mindig ez a kis fekete kulcs keveredett feltűnően elsőként a kezembe. Majd egyik reggeli bibliaolvasásom közben egy igével találkoztam: „Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is.”

„Uram, neked milyen különleges kulcsaid vannak!” – gondolkodtam hangosan.

Néhány óra múlva az egyik testvérem keresett meg. Nagyon erőteljes migrénes fejfájások gyötörték. „Uram, hogyan segíthetnék?” – sóhajtottam fel. Azonnal jött a válasz: „Adtam – hagytam neked egy kulcsot.” Rögtön imádkozni kezdtem, méghozzá a fenti igével. Megvallottam, hogy nem tartom magam Péternek, és ez a kulcs-titok sokkal nagyobb annál, minthogy én megérthetném. Mégis elhittem, hogy most Jézus engem Péternek akar látni, aki erre a helyzetre megkapta az ige kulcsát, amivel Jézushoz lehet kötni a gondolatokat és fel lehet oldani a fájdalmat is. Ez volt az imádságom lényege.

A fejfájás abban a pillanatban megszűnt. Nagyon hálásak voltunk mindketten!

Bevallom nektek, hogy a bicikli helyett sokkal nagyobb ajándékká lett ez a gyógyulás nekem. Csak az Úr tudja, hogy meddig tarthatom ezt a különleges kulcsot a kulcscsomómon...

Minden dicsőség a mi Urunké, Jézusé!

Bucsuné Kuti Marietta

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

Isten belelát a pénztárcánkba is!

Pár évvel ezelőtt a munkahelyemen közölték, hogy iskolába kell mennem, ami két évig fog tartani. Több hónapon keresztül küzdöttem ellene. Nem akartam újra tanulni és a vizsgák előtt idegeskedni. Nem tudtam, hogy Isten miért adta ezt nekem, és miért kell ezen részt vennem. Aztán később mindent megértettem.

A kisfiammal tíz éves koráig GYES- en vagyok, amely támogatás júniustól megszűnik. A bizonyítványomat viszont ugyancsak júniusban megszerzem, és így ismét egyensúlyba kerülhetünk anyagilag. Isten már akkor elkészítette mindezt nekem, amikor még fogalmam sem volt róla. Mindezért nagyon hálás vagyok! Bizalmamat még jobban Istenbe vetem, mert Ő valóban gondoskodik rólunk!

Juhász Judit
Ecséd



Szirák

Bíztaás Jobbágyiból

Kedves Testvérek, arra szeretnék Titeket bíztaatni, hogy tartsatok ki, és soha ne adjátok fel a könyörgést! Sok baj és szomorúság ért az életemben, de az imádkozás mindig fontos volt számomra. Így soha nem éreztem magam egyedül. Ugyan sok szeretett családtagomat elvesztettem, mégis az Úr mindig velem volt.

Néha sokat kellett várnom a meghallgatásra, de Jézus nem felejtett el. Beteg voltam, és meggyógyultam. Dohányoztam, majd 40 év után elhagyhattam. Akit a legjobban szerettem, 17 évig nem ismert meg, majd mostanra rám talált, ami számomra kifejezhetetlen boldogság.

Kérlek Benneteket testvéreim, legyetek élő és jó példa! Bárki is kér tőletek imádságot, ne forduljatok el tőle! Imádkozzatok és türelemmel várjátok a kért ajándék elnyerését.

Él egy kedves, jó asszony a szomszédban, úgy hívják, Marika. Nem is kell, hogy elmondja a bánatát, csak ránézek, és megfejttem a gondolatát. Megvigasztaljuk mi egymást, és mindketten bízunk az Úr Jézus szeretetében.

Vné
Jobbágyi



Csány

**"Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért
örvendezünk"**
(Zsolt. 126,3)

A múlt év nyarának végén begyulladt a jobb lábam középső lábujja. Orvoshoz fordultam ugyan, de nem sok eredménnyel. Betegszabadságra nem akartam menni, mivel tavasszal két hónapig kezelésen voltam. Így nem maradt más, mint a mindennapi megpróbáltatás. Hol jobban, hol kevésbé fáj a lábujjam.

Sokat imádkoztam. Éreztem minden nap Jézus vezetését, ahogyan bátorított és erősített. Az év végére egyre erősebb lett a nyomás rajtam a munkahelyen, a családban és a gyülekezeti életben is. De én tovább imádkoztam és bíztam. Aztán azt vettem észre, hogy Isten csodálatosan jelen van az életemben. A munkahelyemen néha már le tudtam ülni munkavégzés közben, ami máskor lehetetlen volt.

Aztán november vége felé elkezdett vérezni a lábujjam. Minden reggel munkába menetel előtt kitisztítottam, és imádkoztam Jézushoz, hogy gyógyítsa meg az "Ő sebeiben". Az Ő segítségével mindenben részt vehettem még betegen is. Főtra is el tudtam menni a presbiteri csendes napra!



Közeledett az idő az Immanuel kórus érkezéséhez. Jobbágyiban december 6-án léptek fel a közösségi házban. Nagyon fáradtan, de tele reménnyel érkeztem, hogy most meggyógyulok. Csodálatos volt a kórus fellépése. A lelket teljesen átjárta Jézus Krisztus jelenléte a Szentlélek által. Az alkalom után is reménykedve imádkoztam, várva hogy Jézus meggyógyít. Körülbelül 7-10 nap múlva a lábujjamon a seb teljesen begyógyult.

2015-ben hasonló gyógyulást éltem át az Immanuel kórus fellépésekor. Már hosszú ideje a lábamon volt egy szemölcs. Általában nem jelentett különösebb problémát, de éppen akkortájt gyulladt be, amikor a kórus vendégszerepelt nálunk. Örömmel írom: mintegy 7-10 nap múlva a szemölcs végérvényesen eltűnt. Nemhiába "Immanuel" a kórus neve, ami azt jelenti "Velünk az Isten". Én is elmondhatom: velem van Isten. Jézus csodálatosan meggyógyított. Hála érte és dicsőség!

Cséke Nelli
Jobbágyi

Tar

Böjt

Régen a böjti napokon csak kenyéren és vízen éltek az emberek. A katolikus hitvilág szerint a hamvazószerda a nagyböjt első napja, amellyel a farsangi időszak lezárul. Ezzel kezdetét veszi a húsvétot megelőző 40 napos böjt. A hamvazószerda utáni napot csonkacsütörtökként említik, régebben ilyenkor lehetett elfogyasztani a farsangi ételek maradékát. Nagyanyáink idején a zsíros edényeket ekkor elmosták és csak húsvétkor vették elő. A kamra kulcsát a legmagasabb szekrény tetejére rejtették. Húst és zsíros ételt a böjt ideje alatt egyáltalán nem ettek, zsírral sem főztek, csak olajjal és vajjal. A „torkos csütörtök” ma már nagyböjti marketinggé alakult át. Az éttermekben féláron étkezhetünk egy kellemes estével egybekötve.

A húsvét előtti 40 nap egy megszentelt, csendes időszak lenne. Korunk embere nem kedveli a csendet és a magányt, és az élet minden területére kiterjedő önmegtartóztatást sem ismeri el erényként. Sőt az erény szó már nem is ismerős számára...

Régebben a bűnbánati idő még a lányok és menyecskék egyszerűbb, sötétebb színű ruháiban is kifejeződött. Esküvőt nem tartottak, tilos volt a fűtyülés, a dalolás, a tánc, a muzsikaszó. A böjti napokon csak kenyéren és vízen éltek, később délig nem étkeztek, idővel a megkötés tovább enyhült, az ételek fajtáját és az étkezés számát tekintve is.

Egy lelkesített mesélte, hogy bizonyos téli délutánon a tanyavilágban sétált, és egy őzre lett figyelmes, amint valamit kapar. Amikor odaért, már ellillant, de látta, hogy azon a helyen, ahol kapart, egy-két gyér zöld hajtás volt, azokat találta meg. Mélyen megdöbben: ezek ilyen kosztos élnek egész télen, mégis megvannak? Micsoda sokféleség és mennyiség uralja ezzel szemben a mi étkezésünket! Fura, de ettől a naptól kezdve kezdte komolyan venni a böjt kérdését. Ez világított rá arra, hogy mennyire fontos a kiüresedés és az együttérzés másokkal. Ez a kettő szorosan összefügg. Ezért mondják több helyen is az egyházatyák, hogy a böjt irgalmasság nélkül nem sokat ér. Az étkezésben gyakorolt böjt az együttérzés megtapasztalását segíti elő, valamint azt a tapasztalatot, hogy Isten előtt, minden más teremtménnyel együtt én magam is egy rászoruló vagyok.

A böjt több mint az evészet korlátozása: a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés kifejezését szolgálja.

Sándor Judit
Pásztó

Bátönyterenyé



Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Benedek
Nyelvi korrektor: Kővári Éva
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Pádár Zoltán, Tóth László



Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk.

HIVOGATÓ

Ünnepi alkalmaink Húsvéti istentiszteleteink rendje

Nagypénteken kétszer lesz úrvacsorai közösség (10-kor és 18 órakor); nagyszombaton gyermekeink szolgálnak 16 órakor; húsvét mindkét napján 10-kor kezdődik az istentisztelet.

A szórványokban a szokott rend szerint találkozunk.

Az idei kiemelt missziós alkalmaink:

- Keresztény Fesztivál a hatvani felekezetekkel és Pintér Bélával (május 12-én 3-kor);
- Pásztói szórvány-csendesnap (július 1-én du. 3-kor);
- Vajtai ifjúsági-családos tábor (július 24-27.);
- Nyári, gyermek napközis tábor (augusztus 8-11.);
- Buszos kirándulás Vizsoly és környékére (augusztus 18-án);
- Bátónyi szabadtéri evangelizáció (szeptember 8-án 3-kor);
- Gyülekezeti kórusunk koncertje (szeptember 23-án)